

бъга въ Тетово, въ Скопие, и по чифлицитѣ въ Скопско, а нѣкои отъ по-ново време сѫ избѣгали въ Сърбия и въ България. Особно се усилила арнаутската колонизация въ Пологъ къмъ края на XVIII. в., когато въ Тетово владѣли самовластни паши отъ арнаутско потекло, които нарочно докарвали арнаути изъ Албания.

Арнаутите въ с. *Теарце* сѫ събрани отъ тетовските паши изъ Мать, Долни Дебъръ и Призренско, а нѣкои сѫ избѣгали изъ Дебъръ сами, да се избавятъ отъ кръвно отмъщение. Арнаутите въ с. *Доброюще* сѫ дошли отъ Дебъръ и Люма, въ с. *Дълбочица* сѫ дошли отъ Дукачинъ Люма, нѣкои викани отъ пашитѣ, а други бѣгали отъ кръвь. Българското население се изселило къмъ Скопска Черногория. По сѫщия пътъ сѫ дошли арнаутите въ селата *Страже* и *Кутлино*. Въ последното село Абдурахманъ Паша довель арнаути въ началото на XIX. столѣтие и изпѣдилъ българитѣ, които се прѣснали по околните села.¹⁾ Има и други начини на арнаутски прѣселяния. Нѣйдѣ християните българи викали нѣкой арнаутски родъ да ги пази отъ други арнаутски грабители. Заселениятѣ родъ се разширилъ, привикаль и други свои близни и завладѣлъ селото. Такъвъ е случаятъ съ с. *Горанце*.²⁾ Въ Жеденския Проходъ българи е имало до началото на днешното столѣтие.³⁾ Арнаути въ тия мѣста сѫ придошли главно отъ Долни Дебъръ и Речъ. Само плодородната низина около Вардаръ има чифличарско българско население. Отъ половината на XIX. столѣтие много бѣрзо изчезва българското население изъ Гостиварската Нахия и се замѣстя съ арнаути, или пъкъ селата запустяватъ. Село *Горно Фалище* до къмъ 1860 год. е броило 30 кѫщи български; сега е пусто. Почти запустѣло е и с. *Палатица*.⁴⁾ Сѫщото е и съ *Флорино* и *Чаиле*. Арнаутите въ с. *Корито* сѫ доведени на мѣстото на напустено българско селище въ началото на XIX. в. отъ тетовските паши изъ близосѣдната Рѣка.⁵⁾

Изобщо казано арнаутското население въ Пологъ постоянно се увеличава на смѣтка на българското и етнографскиятъ ликъ на мѣстността бѣрже се мѣнява. Сега вече половина отъ населението е арнаутско, и не е далечъ времето, когато българи ще останатъ само въ добре запазените чифлици на нѣкои силни бе-

¹⁾ Материали, 437, 439, 446—447.

²⁾ Все тамъ, 448.

³⁾ Тамъ, 451.

⁴⁾ В. „Новини“, год. II. бр. 12, 13.

⁵⁾ Материали, 460—461.